

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΦΟΥΦΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ - ΑΜ 4142 ΔΣΠ
ΚΡΕΟΝΤΟΣ 93, ΑΘΗΝΑ - ΣΕΠΟΛΙΑ 104 43
ΑΦΜ: 149370271 - ΔΟΥ: Α' ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΛ: 210 5127205 - ΚΙΝ: 6972858778
e-mail: dfoufopculcs@yahoo.com

Αριθμός Απόφασης: 76 /2024

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

(ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ)

Συγκροτήθηκε από τον Δικαστή Πάνο Παπαδημητρίου, Πρωτοδίκη, τον οποίο όρισε ο Διευθύνων το Πρωτοδικείο Πατρών, και από τη Γραμματέα Αντιγόνη Κατσούρα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 11 Νοεμβρίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της καλούσας-ενάγουσας: [REDACTED]

[REDACTED] το γένος [REDACTED] και [REDACTED]

[REDACTED] κατοίκου [REDACTED] οδός [REDACTED]

αριθ. [REDACTED] με Α.Φ.Μ. [REDACTED] η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου

δικηγόρου της Δημητρίου Φουφόπουλου (ΑΜ ΔΣ Πειραιά 4142), ο οποίος

κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Του καθ' ου η κλήση-εναγομένου: [redacted] ο
κατοίκου [redacted] οδός [redacted] αριθ. [redacted] με Α.Φ.Μ. [redacted] ο
οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του [redacted]
(ΑΜ ΔΣ [redacted]), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

Η καλούσα-ενάγουσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από [redacted] 2022 αγωγή της
που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθμό
κατάθεσης [redacted]/2022, η οποία προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά τη
δικάσιμο της [redacted] 2022, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της [redacted] 2023,
οπότε και ματαιώθηκε. Ήδη η καλούσα επαναφέρει την ως άνω αγωγή της με
την από 1 [redacted] 2023 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου [redacted] 2023 που
προσδιορίστηκε για να συζητηθεί για την αναφερόμενη στην αρχή της
παρούσας δικάσιμο και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των
διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις
έγγραφες προτάσεις τους.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

I. Κατά το άρθρο 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην
προσωπικότητά του, έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να
μην επαναληφθεί στο μέλλον, επί πλέον δε, κατά το άρθρο 59 ΑΚ, το
δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει
προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί να
καταδικάσει τον υπαίτιο και σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του
προσβληθέντος και ειδικότερα να υποχρεώσει τον υπαίτιο σε πληρωμή
χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε άλλο επιβάλλεται από τις
περιστάσεις. Με τις παραπάνω διατάξεις προστατεύεται το δικαίωμα της
προσωπικότητας, το οποίο αποτελεί πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την

υπόσταση του προσώπου με το οποίο είναι συνδεδεμένα. Τέτοια προστατευόμενα αγαθά είναι μεταξύ άλλων η σωματική ακεραιότητα και η τιμή κάθε ανθρώπου, η οποία αντικατοπτρίζεται στην αντίληψη και την εκτίμηση που έχουν οι άλλοι γι' αυτόν. Αρμόδιο καθ' ύλην δικαστήριο προς εκδίκαση των αξιώσεων, οι οποίες απορρέουν από τις διατάξεις των άρθρων 57-60 ΑΚ και οι οποίες δεν έχουν περιουσιακό χαρακτήρα, είναι σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 18 ΚΠολΔ το Πολυμελές Πρωτοδικείο, ως εισάγουσα η σχετική αγωγή μη περιουσιακής φύσεως διαφορά (ΕφΠατρ 22/2022, ΕφΠειρ 459/2016, ΕφΘεσ 671/2015 ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 46 ΚΠολΔ, αν το δικαστήριο δεν είναι καθ' ύλην ή κατά τόπο αρμόδιο, αποφαινεται γι' αυτό αυτεπαγγέλτως και προσδιορίζει το αρμόδιο δικαστήριο, στο οποίο παραπέμπει την υπόθεση. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι σε περίπτωση εισαγωγής ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου υπόθεσης, για την οποία αυτό δεν είναι καθ' ύλην αρμόδιο, το εν λόγω δικαστήριο, αφού αποφανθεί περί της αναρμοδιότητάς του αυτεπαγγέλτως, εν όψει του ότι η καθ' ύλην αρμοδιότητα αφορά τη δημόσια τάξη (ΑΠ 343/2023, 1069/2020 ΝΟΜΟΣ). Επίσης κατά τη διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 591 ΚΠολΔ, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάσταση του με το άρθρο τέταρτο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015 «αν η υπόθεση δεν υπάγεται στη διαδικασία κατά την οποία έχει εισαχθεί, το δικαστήριο αποφαινεται γι' αυτό αυτεπαγγέλτως και διατάζει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τη διαδικασία σύμφωνα με την οποία δικάζεται». Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, η εφαρμοστέα διαδικασία δεν αποτελεί διαδικαστική προϋπόθεση της δίκης και η τυχόν εσφαλμένη εισαγωγή της αγωγής προς εκδίκαση κατά μη αρμόζουσα διαδικασία δεν καθιστά απαράδεκτη την αγωγή, αλλά το δικαστήριο διατάζει και αυτεπάγγελα με μη οριστική απόφαση την εκδίκαση κατά την προσήκουσα διαδικασία, εφόσον είναι καθ' ύλην αρμόδιο. Με τη διάταξη αυτή παρέχεται δηλαδή η ευχέρεια στο δικαστήριο να παραπέμψει την υπόθεση σε ιδιαίτερη συζήτηση προς εκδίκαση με την αρμόζουσα διαδικασία, με γνώμονα την αρχή

της οικονομίας της δίκης, υπό την προϋπόθεση όμως ότι κατά τη συνεδρίαση στο ακροατήριο τηρήθηκαν οι δικονομικοί κανόνες της προσήκουσας εφαρμοστέας διαδικασίας και δεν επιβάλλεται από δικονομική αρχή της καλόπιστης διεξαγωγής της δίκης η παραπομπή σε ιδιαίτερη συζήτηση για προπαρασκευή των διαδίκων. Αν όμως η τήρηση της προσήκουσας διαδικασίας συνοδεύεται και από αντίστοιχη υπαγωγή της διαφοράς σε άλλο δικαστήριο ή την εφαρμογή διαφορετικών δικονομικών κανόνων, όπως η τήρηση προδικασίας (άρθρο 111 ΚΠολΔ – π.χ. τήρηση προθεσμιών επίδοσης, κατάθεσης προτάσεων) ή όσον αφορά άλλες επιταγές του νόμου (π.χ. δημόσια συζήτηση με εξέταση μαρτύρων) που απαιτεί η διαδικασία κατά την οποία πρέπει να εκδικαστεί η υπόθεση και η αυτεπάγγελτη εφαρμογή της προσήκουσας διαδικασίας θα οδηγούσε σε ανεπιεική αποτελέσματα για τους διαδίκους, τότε το δικαστήριο θα παραπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση στο αρμόδιο δικαστήριο ή σε άλλη συνεδρίαση του ίδιου δικαστηρίου για να τηρηθούν οι κανόνες της προσήκουσας διαδικασίας εκδίκασής της (ΑΠ 14/2007 δημοσιευμένη σε www.areiospagos.gr). Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 218 ΚΠολΔ η δικονομικού δικαίου σώρευση αγωγών υφίσταται όταν ενώνονται στο ίδιο δικόγραφο περισσότερες αιτήσεις του ίδιου ενάγοντος κατά του ίδιου εναγομένου, δηλαδή αιτήσεις παροχής δικαστικής προστασίας, επιτρέπεται δε κατά νόμο μόνον, εφόσον πηγάζουν από την ίδια ή διαφορετική αιτία, αφορούν το ίδιο ή διαφορετικό αντικείμενο και στηρίζονται στον ίδιο ή διαφορετικό λόγο, δεν είναι αντιφατικές μεταξύ τους, υπάγονται στο σύνολό τους λόγω ποσού, όπου εισάγονται, υπάγονται στην τοπική αρμοδιότητα του ίδιου δικαστηρίου και στο ίδιο είδος διαδικασίας, η δε σύγχρονη εκδίκασή τους δεν επιφέρει σύγχυση. Κατά δε την παράγραφο 2 του προαναφερθέντος άρθρου, αν ενωθούν περισσότερες αιτήσεις, χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1, διατάσσεται ύστερα από αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως ο χωρισμός και στην περίπτωση καθ' ύλην ή κατά τόπο αναρμοδιότητας εφαρμόζονται τα άρθρα 46 και 47 ΚΠολΔ.

Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι οι προϋποθέσεις της αντικειμενικής σώρευσης αγωγών ορίζονται σωρευτικά, μεταξύ των οποίων και η ταυτότητα των διαδικών για όλα τα σωρευόμενα αιτήματα (ΑΠ 1675/2022 δημοσιευμένη σε www.areiospagos.gr). Εάν, ωστόσο, στο ίδιο δικόγραφο ενωθούν περισσότερες αιτήσεις χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 218 ΚΠολΔ, η σώρευση αυτή δεν επάγεται απαράδεκτο ή ακυρότητα, αλλά απλώς διατάσσεται ύστερα από αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως ο χωρισμός και, αν το δικαστήριο είναι καθ' ύλην ή κατά τόπο αναρμόδιο, παραπέμπει την ή τις αγωγές στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο, χωρίς σε καμία περίπτωση να απορρίπτει την αγωγή (ΑΠ 1675/2022, ΕφΠατρ 201/2021 ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, η ενάγουσα με την κρινόμενη αγωγή επικαλούμενη ότι η έγγαμη συμβίωσή της με τον εναγόμενο έχει διασπαστεί από τους ειδικότερα αναφερόμενους λόγους, που αφορούν αποκλειστικά στο πρόσωπο του τελευταίου και συνίστανται στην εκ μέρους του άσκηση βίας και πρόκλησης σωματικών βλαβών σε βάρος της, που συνιστούν συγχρόνως και προσβολή της προσωπικότητάς της, καθώς και ότι υπό το καθεστώς της έγγαμης συμβίωσής τους δικαιούνταν διατροφής από αυτόν, ζητά να υποχρεωθεί ο εναγόμενος με προσωρινά εκτελεστή απόφαση κατά πρώτον να απέχει από κάθε πράξη παρενόχλησης και προσέγγισής της με απειλή χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης για κάθε τέτοια πράξη και κατά δεύτερον, μετά τον περιορισμό του του καταψηφιστικού αιτήματος σε έντοκο αναγνωριστικό, να αναγνωριστεί ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να της προκαταβάλλει την πρώτη ημέρα κάθε μήνα από την επίδοση της αγωγής και εφεξής, ως τακτική σε χρήμα διατροφή της το ποσό των 600 ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την καθυστέρηση κάθε μηνιαίας παροχής, την οποία και δικαιούνταν κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσής τους, διότι αυτή αδυνατεί να εξασφαλίσει τη διατροφή της από δικά της εισοδήματα, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην αγωγή και να καταδικαστεί στα δικαστικά της έξοδα. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα στο υπό κρίση δικόγραφο

σωρεύονται αντικειμενικά δύο κύριες παράλληλες αγωγικές αξιώσεις κατ' άρθρο 218 παρ. 1 ΚΠολΔ και δη αφενός αξίωση της ενάγουσας για άρση της προσβολής της προσωπικότητάς της και παράλειψης στο μέλλον που είναι μη αποτιμητή σε χρήμα και υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου και στην τακτική διαδικασία και αφετέρου αξίωση διατροφής της από τον εναγόμενο σύζυγό της, η οποία υπάγεται στην υλική αρμοδιότητα του παρόντος δικαστηρίου, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των οικογενειακών διαφορών (591 παρ. 1 και 592 παρ. 3 α ΚΠολΔ). Πλην όμως, η πρώτη αγωγή απαραδέκτως σωρεύεται στο δικόγραφο με τη δεύτερη αγωγή διότι δεν πληρούνται οι τασσόμενες από το άρθρο 218 παρ. 1 ΚΠολΔ προϋποθέσεις της υπαγωγής στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του ίδιου δικαστηρίου και στο ίδιο είδος διαδικασίας. Συνεπώς, πρέπει, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν στις παραπάνω νομικές σκέψεις, το Δικαστήριο να διατάξει τον χωρισμό της αγωγής αυτής κατ' άρθρο 218 παρ. 2 ΚΠολΔ, να κηρυχθεί αναρμόδιο καθ' ύλην προς εκδίκαση της σωρευόμενης αγωγής αυτής και να την παραπέμψει προς εκδίκαση στο αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο δικαστήριο που είναι το Πολυμελές Πρωτοδικείο Πατρών κατά την τακτική διαδικασία. Κατά τα λοιπά η δεύτερη σωρευόμενη κυρία αγωγή περί διατροφής, η οποία και έχει εισαχθεί προς συζήτηση με την αρμόζουσα διαδικασία των οικογενειακών διαφορών και για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας έχει κατατεθεί τόσο το με ημερομηνία [REDACTED] έγγραφο ενημέρωσης της ενάγουσας από τον πληρεξούσιο δίκηγόρο της για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς όσο και το από [REDACTED] πρακτικό περάτωσης της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας διαμεσολάβησης (άρθρο 3 παρ. 2 και 6 παρ. 1 του Ν. 4640/2019), είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1389, 1390, 1391, 1392, 340 και 345 ΑΚ, 70, 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από τις διατάξεις των άρθρων 1389, 1390, 1391 και 1493 ΑΚ (το οποίο εφαρμόζεται αναλόγως, αφού δεν αποκλείεται από το άρθρο 1389 του ίδιου Κώδικα), προκύπτει, ότι οι σύζυγοι έχουν αμοιβαία υποχρέωση για διατροφή τους, ο καθένας ανάλογα με τις δυνάμεις του, ανεξάρτητα του αν ο ένας από αυτούς είναι εύπορος και ο άλλος άπορος, το μέτρο δε της διατροφής καθενός από αυτούς προσδιορίζεται με βάση τις ανάγκες του, όπως αυτές προκύπτουν από τις συνθήκες της οικογενειακής ζωής και, εφόσον κάποιος από αυτούς διέκοψε την έγγαμη συμβίωση για εύλογη αιτία, που περιλαμβάνει και την εγκατάλειψή του από τον υπόχρεο προς διατροφή σύζυγο, η διατροφή που του οφείλεται από τον άλλον πληρώνεται, σε χρήμα κάθε μήνα προκαταβολικά και προσδιορίζεται αφού ληφθούν υπόψη και οι συνθήκες της χωριστής διαβίωσης (ΑΠ 666/2022, 691/2020 δημοσιευμένες σε www.areiospagos.gr). Για τη θεμελίωση αξίωσης του ενός από τους συζύγους για καταβολή σ' αυτόν διατροφής σε χρήμα από τον άλλο, μετά τη διακοπή της έγγαμης συμβίωσης, πρέπει ο ενάγων να επικαλείται και να αποδεικνύει τη συζυγική ιδιότητα, τη διακοπή της συμβίωσης για εύλογη αιτία, ότι οι βιοτικές του ανάγκες, λαμβανομένων υπόψη και των συνθηκών της χωριστής διαβίωσης, δικαιολογούν τον προσδιορισμό της διατροφής στο ζητούμενο με την αγωγή χρηματικό ποσό, χωρίς να είναι αναγκαίο και να εξειδικεύει τις ανάγκες αυτές, αναφέροντας και την απαιτούμενη για κάθε μία δαπάνη, αλλά αρκεί μόνο να αναφέρει το συνολικό ποσό που απαιτείται για την κάλυψη των αναγκών του αυτών (ΑΠ 540/2023, ΑΠ 691/2020, ΑΠ 873/2017 δημοσιευμένες σε www.areiospagos.gr). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 1391 και 1392 ΑΚ σε δίκη διατροφής μεταξύ συζύγων δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 1487 εδ. α' του κώδικα αυτού, κατά την οποία δεν έχει υποχρέωση διατροφής εκείνος που ενόψει των λοιπών υποχρεώσεών του δεν είναι σε θέση να την δώσει χωρίς να διακινδυνεύσει η δική του διατροφή (ΑΠ 1206/2008, ΕφΠειρ 126/2015, 329/2015 ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση ο εναγόμενος αρνείται κατά πρώτον τα περιστατικά της αγωγής και

ισχυρίζεται ότι αποκλειστικά υπαίτια της διάσπασης της έγγαμης συμβίωσης είναι η ενάγουσα, η οποία άνευ λόγου εγκατέλειψε τη συζυγική οικία, οπότε και δεν δικαιούται διατροφής. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι δεν έχει υποχρέωση διατροφής της ενάγουσας συζύγου του διότι εάν της καταβάλει την αιτούμενη διατροφή, κινδυνεύει η δική του διατροφή. Ο ισχυρισμός όμως αυτός, που συνιστά ένσταση διάκινδύνευσης της ίδιας διατροφής, είναι σύμφωνα με τα προαναφερθέντα στη μείζονα σκέψη μη νόμιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Από την κατάθεση του μάρτυρα που εξετάστηκε ενόρκως στο ακροατήριο, την χωρίς όρκο εξέταση της ενάγουσας ως διαδίκου στο ακροατήριο, την υπ' αριθ. πρωτ. 00 [redacted] 2023 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος [redacted] ενώπιον της δικηγόρου [redacted] [redacted] από όλα τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, για μερικά εκ των οποίων γίνεται ειδική αναφορά κατωτέρω, χωρίς όμως να παραλειφθεί κάποιο από αυτά για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, από τις προσκομιζόμενες από την ενάγουσα φωτογραφίες και όλη γενικά την αποδεικτική διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι διάδικοι τέλεσαν νόμιμο (πολιτικό) γάμο στις [redacted] στην [redacted] ο οποίος και για τους δύο ήταν ο δεύτερος, ενώ συμβίωσαν από τον [redacted] του [redacted]. Και ενώ η εκτός γάμου συμβίωσή τους κύλισε άνετα και ευχάριστα, απολαμβάνοντας μαζί πολλά ταξίδια στην Ελλάδα και το εξωτερικό, μετά τον γάμο τους άρχισαν να διαταράσσονται σταδιακά, με τον εναγόμενο να κάνει στην ενάγουσα σκηνές ζηλοτυπίας, να μην της επιτρέπει να κυκλοφορεί μόνη της, ενώ της στερούσε και τις υλικές παροχές (χρήματα) που της πρόσφερε τακτικά για την κάλυψη των στοιχειωδών προσωπικών της αναγκών. Παρόλα αυτά η ενάγουσα τρέφοντας αισθήματα αγάπης και σεβασμού προς τον εναγόμενο σύζυγό της, συνέχιζε να προσφέρει αγόγγυστα τις υπηρεσίες της στη συζυγική οικία και στον ίδιο, αλλά και στην οικογένεια του γιου του Κωνσταντίνου και στην ασθενή άγαμη θυγατέρα του που διέμεναν σε παρακείμενες οικίες, όπως έπραττε μέχρι τότε, επιδεικνύοντας

υπομονή και ανοχή. Ο εναγόμενος συνέχιζε να επιδεικνύει έντονη συζυγική συμπεριφορά, να την απαξιώνει και να την μειώνει σαν γυναίκα, προσβάλλοντας την προσωπικότητά της. Ενδεικτικό της απαξιωτικής συμπεριφοράς του εναγομένου προς το πρόσωπό της αποτελείτο περιστατικό της [REDACTED] κατά το οποίο, ενώ είχαν λάβει πρόσκληση για να παραστούν ως ζεύγος σε γάμο φίλων και η ενάγουσα είχε ετοιμαστεί να τον συνοδεύσει, αυτός αρνήθηκε. Στις εύλογες διαμαρτυρίες της ο εναγόμενος χειροδίκησε εναντίον της πλάνοντάς την με βίαιο τρόπο από τον λαιμό και δικαιολογήθηκε ότι δεν ήταν (η ενάγουσα) του επιπέδου της οικογενείας του, ως καταγόμενη αυτή από τη Βόρεια Ήπειρο. Την επομένη του παραπάνω επεισοδίου, στις [REDACTED] ο εναγόμενος, επ' αφορμή μια διαφωνία τους, της επιτέθηκε και την κτύπησε στο κεφάλι, με αποτέλεσμα να της προκαλέσει έντονη κεφαλαλγία και ζάλη καθώς και τρόμο και πανικό. Μετά το πρώτο σοκ που υπέστη η ενάγουσα, υπό το κράτος της απειλής κατά της ζωής της, τηλεφώνησε στην Άμεση Δράση Πατρών, όχημα της οποίας την μετέφερε στο αρμόδιο Αστυνομικό Τμήμα όπου κατήγγειλε την παραπάνω βίαιη και απρόκλητη συμπεριφορά του εναγομένου συζύγου της και έγινε σχετική καταχώρηση στο βιβλίο συμβάντων. Στη συνέχεια, την τρίτη ημέρα από το περιστατικό η ενάγουσα μετέβη στα εξωτερικά ιατρεία του Π.Γ.Ν. [REDACTED] προκειμένου να εξεταστεί και να λάβει σχετικές οδηγίες λόγω επίτασης της κεφαλαλγίας και της ζάλης. Της έγινε απεικονιστικός έλεγχος με CT όπου δεν αναδείχθηκαν μείζονες κακώσεις και της δόθηκαν οδηγίες και σύσταση για άμεση επανεξέταση επί νευρολογικής επιδείνωσης. Ωστόσο, η ενάγουσα, επιθυμώντας τη διατήρηση του γάμου τους και έχοντας την πεποίθηση ότι ο εναγόμενος αναγνωρίζει και δισυσθάνεται την απαξία των πράξεών του, ελπίζοντας πλέον σε μια αρμονική συμβίωση, δεν προέβη σε καμία περαιτέρω νόμιμη ενέργεια. Πλην, όμως, οι σχέσεις τους όχι μόνον δεν ομαλοποιήθηκαν, αλλά διερράγησαν περαιτέρω και συνεχίστηκε η τεταμένη κατάσταση, οι αντεκδικήσεις και οι διαπληκτισμοί. Αποκορύφωμα της αντισυζυγικής

συμπεριφοράς του εναγομένου είναι το επεισόδιο που προκάλεσε σε βάρος της ενάγουσας στις [REDACTED] Συγκεκριμένα, περί ώρα 11.45' της ημέρας αυτής ο εναγόμενος για ασήμαντη αφορμή επιτέθηκε και πάλι στην ενάγουσα και αρπάζοντάς την με τα χέρια του άρχισε να την γρονθοκοπεί στο κεφάλι, στο πρόσωπο και στο στήθος, με αποτέλεσμα να την τραυματίσει, προκαλώντας της παράλληλα φόβο και πανικό για τη ζωή της. Αφού κατάφερε η ενάγουσα να ανακτήσει τις δυνάμεις της μετέβη στο Αστυνομικό Τμήμα όπου υπέβαλε προφορικά εναντίον του μήνυση για παράβαση του Ν. 3500/2006 «περί ενδοοικογενειακής βίας», η οποία και καταχωρήθηκε στο οικείο βιβλίο συμβάντων του εν λόγω Α.Τ., ενώ διατάχθηκε η επ' αυτοφώρω σύλληψη του εναγομένου, η οποία όμως απέβη άκαρπη. Συγχρόνως παραγγέλθηκε ιατροδικαστική εξέταση της ενάγουσας, η οποία και διενεργήθηκε στο Π.Γ.Ν. [REDACTED] από την ιατροδικαστή [REDACTED] και σύμφωνα με την υπ' αριθ. Α.Π. [REDACTED] ιατροδικαστική έκθεσή της διαπιστώθηκε ότι η ενάγουσα φέρει αιμάτωμα κατά την αριστερή οφθαλμική χώρα και εντονότατο οίδημα κατά το άνω βλέφαρο του αριστερού οφθαλμού και οι κακώσεις αυτές παρέχουν την εντύπωση ότι έχουν προκληθεί δια θλώντος οργάνου – ενεργητική πλήξη, ενώ η ηλικία των κακώσεων είναι συμβατή με τον αναφερόμενο χρόνο του συμβάντος. Οι κακώσεις αυτές της ενάγουσας ευκρινώς διακρίνονται με γυμνό μάτι στις προσκομιζόμενες από την ίδια φωτογραφίες, ο δε ισχυρισμός του εναγομένου ότι οι φωτογραφίες αυτές είναι προϊόν φωτομοντάζ, στερείται κάθε βασιμότητας, αφού αυτές ταυτίζονται απόλυτα με την άνω επικαλούμενη και προσκομιζόμενη από την ενάγουσα ιατροδικαστική εξέταση ιατροδικαστική έκθεση. Κατόπιν του τελευταίου αυτού περιστατικού, φοβούμενη πλέον και για τη σωματική της ακεραιότητα, η ενάγουσα αποφάσισε να μη υπομείνει στο μέλλον την υποτιμητική, υβριστική και βίαιη συμπεριφορά του εναγομένου και αποχώρησε από τη συζυγική οικία και εγκαταστάθηκε, όπου και έκτοτε διαμένει, σε συνιδιόκτητη με την κόρη της κατοικία στο [REDACTED] Από τα

9

ανωτέρω προκύπτει ότι η διάσπαση της έγγαμης συμβίωσης των διαδίκων οφείλεται σε αποκλειστική υπαιτιότητα του εναγομένου, που προκάλεσε την ενάγουσα να αποχωρήσει από την συζυγική οικία με την ως άνω συμπεριφορά του που δεν συνάδει με τις εκδηλώσεις σεβασμού, αγάπης και ενδιαφέροντος που οφείλει ο ένας σύζυγος προς τον άλλον και μέσω των οποίων εκφράζεται η ψυχική τους σύνδεση και η διάθεσή τους να συμβιώσουν. Αντίθετα, από τα παραπάνω, δεν αποδείχθηκαν περιστατικά που επικαλείται ο εναγόμενος και καταθέτει σχετικά ο μάρτυράς του και γιος του και παρουσιάζουν την ενάγουσα να μην επιδεικνύει κανένα ενδιαφέρον για τον εναγόμενο και να αδιαφορεί για τα βασικά (καθαριότητα, ετοιμασία φαγητού κ.λπ.) και ότι έκανε τη ζωή της φεύγοντας και επιστρέφοντας στη συζυγικά οικία όποτε ήθελε, χωρίς μάλιστα να γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένα σχετικά περιστατικά. Επομένως, εφόσον η διάσπαση της έγγαμης συμβίωσης των διαδίκων οφείλεται σε γεγονότα για τα οποία αποκλειστικά υπαίτιος είναι ο εναγόμενος, συνεπεία των οποίων η ενάγουσα διέκοψε την έγγαμη συμβίωση από εύλογη αιτία, αυτή δικαιούται πλήρη διατροφή σε χρήμα. Το μέτρο δε της διατροφής αυτής της ενάγουσας προσδιορίζεται σύμφωνα με τις ανάγκες της, όπως είχαν διαμορφωθεί από τις συνθήκες κατά τη διάρκεια της κοινής οικογενειακής ζωής τους, σε συνδυασμό με εκείνες που ανέκυψαν από τη χωριστή διαβίωση, λαμβανομένων υπόψη των εκατέρωθεν οικονομικών δυνάμεων, μεταξύ των οποίων και η περιουσία, εφόσον από τις εκατέρωθεν οικονομικές δυνάμεις των διαδίκων συζύγων και των οφειλόμενων εκατέρωθεν συμβολών, προκύπτει διαφορά υπέρ της ενάγουσας. Στη συνέχεια η ενάγουσα, εκτός από την υποβολή της παραπάνω μήνυσης εναντίον του εναγομένου, η οποία βρίσκεται στο στάδιο της προανάκρισης και την ασκηθείσα αγωγή διαζυγίου (αριθ. κατ. [REDACTED] κατέθεσε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου την από [REDACTED] αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αιτούμενη να της καταβάλει ο εναγόμενος προσωρινή διατροφή ύψους 600 ευρώ μηνιαίως και να παύσει να προσβάλλει με οποιονδήποτε τρόπο την τιμή

και την υπόληψή της. Η αίτηση αυτή συζητήθηκε στις [redacted] και εκδόθηκε η υπ' αριθ. [redacted] απόφαση του Δικαστηρίου αυτού που επιδίκασε στην ενάγουσα διατροφή ποσού 450 ευρώ, την οποία πρέπει να της καταβάλλει κάθε μήνα ο εναγόμενος σύζυγός της, ενώ απαγόρευσε στον τελευταίο να προσβάλλει με οποιονδήποτε τρόπο την τιμή και την υπόληψή της, με απειλή σε βάρος του χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης για κάθε παραβίαση της διάταξης αυτής. Περαιτέρω, από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσης ήταν και εξακολουθεί να είναι συνταξιούχος [redacted] με μηνιαία σύνταξη κατά μέσο όρο 1.726 ευρώ, ενώ έχει και εισοδήματα από μισθώματα ποσού 679,88 ευρώ μηνιαίως. Όπως προκύπτει δε από τις προσκομιζόμενες από την ενάγουσα: α) βεβαίωση περιουσιακής κατάστασης έτους 2023 β) αναλυτική κατάσταση μισθωμάτων Ε2 ετών 2020 και 2021, γ) πράξη Δ/κου προσδιορισμού φόρου 2020 και 2021 και δ) δηλώσεις εισοδήματος φορολογικού έτους 2020 και 2021, που αφορούν τον εναγόμενο και χορηγήθηκαν στην ενάγουσα μετά από σχετική παραγγελία του Εισαγγελέα Πρωτοδικών [redacted], αλλά και από την πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου (ΕΝΦΙΑ) για το 2022 που προσκομίζει ο ίδιος ο εναγόμενος, αυτός διαθέτει μεγάλη ακίνητη περιουσία και τα ακίνητα αυτά προσδιορίζονται αναλυτικώς στα ως άνω έγγραφα. Διαμένει σε δική του μονοκατοικία στο [redacted] η οποία αποτελούσε τη συζυγική κατοικία. Για την αποπληρωμή δανείου ο εναγόμενος καταβάλλει μηνιαία δόση ύψους 535 ευρώ, πλην όμως, σημειώνεται ότι το ποσό αυτό δεν προαφαιρείται από το ως άνω εισόδημά του, αλλά θα ληφθεί υπόψη ως επί πλέον βιοτική ανάγκη και ως στοιχείο προσδιοριστικό των συνθηκών διαβίωσής του (ΑΠ 120/2013, 230/2012 ΕφΠειρ 309/2021 ΝΟΜΟΣ). Δεν αντιμετωπίζει ιδιαίτερες άλλες δαπάνες πλην των συνήθων για τη διατροφή και συντήρησή του, ενώ δεν επιβαρύνεται κατά νόμο με υποχρέωση διατροφής τρίτων προσώπων. Από την άλλη πλευρά η ενάγουσα, ηλικίας κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής [redacted] ετών, καθ' όλη τη

διάρκεια της έγγαμης συμβίωσής της με τον εναγόμενο δεν εργαζόταν, ενώ ούτε και σήμερα εργάζεται και ήταν απασχολημένη με τη διεύθυνση και τη φροντίδα του συζυγικού τους οίκου και την παροχή των προσωπικών της υπηρεσιών προς τον εναγόμενο σύζυγό της, οι οποίες είναι αποτιμητές σε χρήμα. Η ενάγουσα δεν έχει εισοδήματα από οποιαδήποτε πηγή, όπως δεν έχει και διατροφικές υποχρεώσεις προς τρίτα πρόσωπα και δεν αντιμετωπίζει άλλες ιδιαίτερες δαπάνες, πλην των συνήθων για διατροφή και συντήρησή της, δεδομένου ότι μετά τη διακοπή της έγγαμης συμβίωσης διαμένει σε συνιδιόκτητη με τη θυγατέρα της στο Ρίο Πατρών. Από τα ανωτέρω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά σαφώς προκύπτει ότι ο εναγόμενος κάλυπτε εξ ολοκλήρου με τα παραπάνω έσοδά του τις οικονομικές ανάγκες της οικογένειας των διαδίκων συζύγων, με συνέπεια κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσής τους η ενάγουσα να απολαμβάνει μέρος των εισοδημάτων του για την κάλυψη των διατροφικών και εν γένει βιοτικών της αναγκών, αφού συμμετείχε στην αντιμετώπιση των οικογενειακών τους αναγκών με τις προσωπικές της υπηρεσίες. Κατόπιν τούτων το δικαίωμα διατροφής της ενάγουσας έναντι του εναγομένου είναι ενεργό και στον παρόντα χρόνο. Με βάση, λοιπόν, τις προαναφερόμενες περιστάσεις, το ποσό που δικαιούται η ενάγουσα ανέρχεται στο ποσό των 400 ευρώ μηνιαίως, το οποίο ανταποκρίνεται στα μηνιαία έξοδα που απαιτούνται για την διατροφή και εν γένει συντήρησή της και αποτελεί την αναλογία που ο εναγόμενος ήταν υποχρεωμένος να συνεισφέρει στα πλαίσια της έγγαμης συμβίωσής τους, με μέτρο τις συνθήκες της οικογενειακής τους ζωής. Επομένως, η αγωγή, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και να αναγνωρισθεί ότι υποχρεούται ο εναγόμενος να καταβάλλει στην ενάγουσα ως αναλογία της συμβολής του για τη διατροφή της, το ποσό των 400 ευρώ μηνιαίως, με το νόμιμο τόκο καθυστέρησης κάθε μηνιαίας παροχής, Τέλος, πρέπει να συμψηφιστούν τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων λόγω της συζυγικής σχέσης (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Διατάσσει τον χωρισμό των σωρευόμενων στο δικόγραφο αγωγών.

Κηρύσσει εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο για την σωρευόμενη αγωγή περί προστασίας της προσωπικότητας της ενάγουσας.

Παραπέμπει την αγωγή αυτή προς εκδίκαση στο αρμόδιο Πολυμελές Πρωτοδικείο [REDACTED]

Δέχεται εν μέρει τη σωρευόμενη αγωγή περί διατροφής.

Αναγνωρίζει την υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλλει στην ενάγουσα το ποσό των τετρακοσίων (400,00) ευρώ μηνιαίως, ως τακτική σε χρήμα διατροφή, προκαταβολικά την 1^η εκάστου μηνός, με το νόμιμο τόκο από την καθυστέρηση καταβολής κάθε μηνιαίας δόσης και μέχρι την εξόφληση.

Συμφηφίζει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Πάτρα, στο ακροατήριό του και σε έκτακτη αυτού δημόσια συνεδρίαση χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στις [REDACTED] Φεβρουαρίου 2024.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

[REDACTED]

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

[REDACTED]

Αριθμός Ανηγμάτων
[REDACTED] 2024
Η Γραμματέας

Ο Ε Σ Π Τ Ο Η Κ Ε
Για τη νόμιμη χορτοποίηση,
και για τη κατά προτεραιότητα
του επόψεως
Πάτρα [REDACTED] 2024
[REDACTED]

[REDACTED]